

“నియంత్రణ”

జననం మనిషికి మొట్టమొదటి అనుభవం. కాని ఆ తదుపరి ఆ అనుభవాన్ని ఎవరికి చెప్పలేడు, జ్ఞాపకం చేసుకోనూ లేడు. మరణం మనిషికి చిట్టచివరి అనుభవం. కాని ఈ మరణ అనుభవాన్ని ఎవరికి చెప్పలేడు. ఈ జననం మరణం మధ్యకాలమే మనిషి జీవనం. ఈ జీవనం అంతా అతని గత జన్మ పాపపుణ్యాల ఆధారంగా దైవం నిర్ణయిస్తుంది. ఆ గతజన్మ కర్మ జీవనం అనుభవిస్తూ మనిషి దైవజ్ఞానం ఆ తదుపరి ఆత్మజ్ఞానం, ఆ తదుపరి ముక్తిజ్ఞానం, ఆ తదుపరి సిద్ధితి పొందుతాడు.

జీవన విధానంలో కాలాన్ని, యుగాన్ని అనుసరించి మనిషి కోరికలు, అభిలాష, ఆశయాలు ఏర్పడుచున్నవి. రాతియుగంలో మనిషి ఆశయం ఆహార అన్వేషణతో కొనసాగుతుంది. ఆ తదుపరి యుగాలలో సంపదలతో కొనసాగుచున్నది. ఆ తదుపరి చివరి యుగమైన కలియుగంలో మనిషి ‘దృష్టి’ అంతా ధనంచుట్టూ పరిభ్రమిస్తుంది. ఈ పరంపరలో మనిషి ధర్మాన్ని, అధర్మాన్ని, రాక్షసత్వాన్ని పొందుతుంటాడు. ధర్మబద్ధమైన మనిషి ధర్మబద్ధమైన ‘ధనం’, ధర్మబద్ధమైన జీవనవిధానాలతో కొనసాగుతాడు. అధర్మ పద్ధతిలో అన్యాయసొత్తు, ధనం సంపాదిస్తాడు. కాని చివరికి అది శూన్యం అయిపోతుంది. మనిషి అనుభవించే ప్రతి ఒక్క సంఘటన గతజన్మ కార్యాలతో ముడిపడి ఉంటుంది.

ఇకపోతే ‘ఋణం’ అనేది మనిషిని జన్మజన్మల నుండి వెంబడిస్తుంది. ఈ ఋణంతోనే మనిషి జీవనం ముడిపడి ఉంటుంది. ఎవరిసొమ్ము ఎవరికి ఋణం? ఎవరి సాహచర్యం ఎవరికి ఋణం? అనేది కూడా గతజన్మ ఆధారంగా ఏర్పడుచున్నది.

ఆత్మ మాలిన్యాలలో కొన్ని - మోసం - ద్రోహం అసూయ - భయంకర స్వార్థం. ఇవే మనిషిని అతని వారసులను పతనం చేస్తున్నవి.

ఎవరి మరణం ఎవరి చేతులలో? ఎవరి దుఃఖానికి ఎవరు మూలం? అనేదికూడా గతజన్మ కర్మతోనే ముడిపడి ఉంటుంది.

‘యుగం తరువాత యుగం’ యిది హైందవకాలమానంలోని లెక్క. ఇరవై ఎనిమిదవ మహాయుగంలోని కృతయుగం, త్రేతాయుగం, ద్వాపరయుగముల తదుపరి కలియుగం ప్రథమపాదం జరుగుచున్నది నేడు. మనిషి ఆలోచనలో ఎన్నో మార్పులు సంభవించాయి. ఒకనాడు నీతికి, ధర్మానికి కట్టుబడిన మనిషి నేడు అవినీతి, అధర్మాలకు కట్టుబడిపోయాడు. పాపం-పుణ్యం అనే పదాలను హిందూ మహాసముద్రంలోకి విసిరేసాడు. ‘స్వార్థం-మోసం-అత్యాశ’ అనే పదాలచుట్టూ పరిభ్రమిస్తున్నాడు. ‘అన్యస్త్రీని బలత్కరిస్తే భస్మమయిపోతావని’ ఒక దేవత రావణాసురునికి శాపమివ్వడం వలన, శాప ఫలితం తెలిసిన ఆనాటి రావణుడు తన అధీనంలో ఉన్న సీత జోలికి వెళ్ళలేదు. మనసు ఉస్సూరుమని రోదిస్తూ ఉంటే అది ప్రారంభంలో ఉసురుగా మారి ఆ తదుపరి శాపంగా రూపొంది కాలనాగై కాలేస్తుంది. భారత సంగ్రామం తదుపరి రాజ్యాన్ని, కొడుకులను పోగొట్టుకొని దుఃఖంలో ఉన్న గాంధారి, ధృతరాష్ట్రులను పరామర్శించడానికి పాండవులతోపాటు వెళ్లిన శ్రీకృష్ణపరమాత్మను గాంధారి కడుపుకోతతో శపించిన మాటలు ఆ తదుపరి యాదవ వంశ నాశనం అయ్యేట్లు చేశాయి. తన రాజ్యంగుట్టు, యింటిగుట్టు శ్రీరామునికి చెప్పిన రావణాసురుని సోదరుడు విభీషణునికి రావణాసురుడు చివరిలో శపించిన శాపం తాకింది.

ఇవన్నీ గతకాలంలోని కొన్ని సంఘటనలు. మరి ఈనాడు కాలం పరుగులో మనిషి ‘స్వార్థం-అత్యాశ-అధర్మం’ అనే సంకుచిత భావనలతో గావిస్తున్న రక్తపాతాలకు అతను, అతని వంశీయులు మూల్యం చెల్లించుకోక తప్పదు. అధికారాన్ని అడ్డుపెట్టుకొని, రాజకీయాన్ని అడ్డుపెట్టుకొని, తన వృత్తిని అడ్డుపెట్టుకొని, తన మేధస్సుని అడ్డుపెట్టుకొని పూర్తి ధనాశతోను, అధికార ఆశతోను కావిస్తున్న మారణ హోమంయొక్క ఫలితాలు అతగాడి వారసులను విడిచిపెట్టవు. లుంబినీ పార్కు కళివ్వండి,

మక్కా మసీదు కానివ్వండి, నిన్నటి జైహూర్లలో గావించిన అమాయకుల వధయొక్క 'శాపం-పాపం' ఆయా వ్యక్తులను విడిచి పెట్టదు. ఒకనాడు భరతమాత స్వేచ్ఛ స్వాతంత్ర్యాలకొరకు ఎందరో, ఎందరెందరో మహానుభావులు అసువులు అర్పించారు. అనేక త్యాగాలు చేసారు. కాని వారి వారసులెవ్వరూ నేటి రాజకీయాలలో లేరు. కాని నేడు రాజకీయాలను అడ్డుపెట్టుకొని వేలు, లక్షలు, కోట్లాది రూపాయలను సంపాదించి తమతమ వారసులను సయితం వారి రాజకీయ వారసులను చేయడం గమనిస్తున్నాము. వాస్తవానికి ఈ సొమ్ము వారి భవిష్య తరాలకు ఉపయోగపడదు. అవకాశం ఉందికదా అని నిర్భాగ్యులను తుపాకీ గుళ్ళకి బలిచేస్తున్న సంఘటనలు, లేదా అత్యాచారం చేస్తున్న సంఘటనలు రోజూ చూస్తున్నాము.

వైద్యవృత్తి చేతిలో ఉందికదా అని కొందరు స్వార్థంతోను, ధనాశతోను గావిస్తున్న అన్యాయాలు చూస్తున్నాము.

పేద విద్యార్థుల కొరకు ప్రభుత్వం యిచ్చిన ధనాన్ని దొంగిలించేవారిని చూస్తున్నాము. లంచం పేరుతో సంపాదించే మూటల వివరాలను ఎసిబి దాడుల్లో చూస్తున్నాము. "ధనం" అనేది ఒక "శక్తి". మనిషి తనను ఏ పద్ధతిలో సంపాదిస్తున్నాడు అనేదానిని ఆ "ధనశక్తి" గమనిస్తుంది. దానిని అనుసరించే ఆ ధనం మంచి-చెడూ అనే ఫలితాలను కాలగమనంలో అట్టి వ్యక్తులకు యిస్తుంది. ఈ ధన లక్షణాన్ని గమనించని వాళ్లు అనేక అధర్మమార్గాల్లో ధనసంపదలు సంపాదిస్తుంటారు. ధర్మ నియంత్రణ సృష్టిమూల సిద్ధాంతం.

స్నేహానికి ఒకరు, ప్రేమకి మరొకరు, వివాహానికి యింకొకరు అని భావించే నేటి యువతలో కొందరి జీవితాలు ఎలా కడతేరిపోతున్నాయో చూస్తున్నాము.

బెనజీర్ బుట్టో హత్యని చూచి "అయ్యో" అనుకొన్నాము. కాని ఆ బెనజీర్ బుట్టో ఒకనాడు ప్రధాని హోదాలో ఉన్నప్పుడు భారత సరిహద్దుల్లో గావించిన హత్యలకు గ్రీన్ సిగ్నల్ యిచ్చిందెవరని తెలిస్తే "అయ్యో" అని అనము.

భగవంతుడు కావాలని ఎవరికి అపకారం చేయడు. గతకాలంలోని కర్మల ఆధారంగా ఆయన తనదైన తీర్పుని చెబుతాడు.

అధర్మం, అన్యాయం వలన ప్రాప్తించిన సంతోష, ఆనందాలు తాత్కాలికం. ధనం స్థితి- హోదా సంపాదించడం ఘనకార్యం కాదు. న్యాయబద్ధమైన స్థితి పొందడం గొప్పధనం. ఎంతో మందిని ఉసురుపెట్టి ధనం సంపాదించిన వ్యక్తి వారసులు చివరికి కర్మజీవితాలు పొందుతారు. తప్పుడు లెక్కలను చూపి ఎదుటివాడి ఆస్తిని, ధనాన్ని కాజేస్తే భగవంతుడు చివరికి అతగాడికి తప్పుడు లెక్కలు చూపించి అతనిని, అతని వంశాన్ని శూన్యం చేసేస్తాడు. కంటికి కన్పించని సిరిసంపదలను మనిషి ఏర్పరచుకోవాలి. అవే అతనికి అతని వారసులకు సకల సంతోషకరమైన జీవితాన్ని యిస్తాయి. ఇది గొప్ప బాంకు బాలెన్స్. దొంగసొమ్ముతోనూ, లంచాలతోనూ, అధర్మ మార్గాలలోనూ స్థిరాస్తులను, బాంకు బాలెన్సులను సంపాదించి మురిసిపోతున్నారు కొందరు. చివరికి ఆ నవ్వులన్నీ గుండెలు బాదుకొనే ఏడ్పులుగా మార్చేస్తాడు ఆ సర్వేశ్వరుడు. అధర్మ సొమ్ము శాశ్వత సంతోషాన్ని, ఆనందాన్ని యివ్వడు. గతయుగాల సంఘటనలే దీనికి నిదర్శనం.

బలమైన వాస్తుని ఏర్పాటుచేసుకొని, ఖరీదైన పూజలను ఆచరించినంతమాత్రాన 'ఉసుర్లు-శాపాలను మనిషి తప్పించుకోడు'.

మనిషి కూడా ప్రకృతిలోని ఒక భాగం. ప్రకృతి ఉత్పత్తిని ప్రేరేపిస్తుంది. మనిషి సంతానోత్పత్తి చేస్తున్నాడు. ఇవి రెండూ ఉత్పత్తికి నిర్దేశింపబడినవి. ప్రకృతి స్వార్థం-మోసం లేకుండా ఉత్పత్తి క్రియ చేస్తుంది. కాని మనిషి నిలువెల్లా విషపు ఆలోచనలతోను, విషపు నవ్వుతోను సిరులను సంపాదించి రాబోయే వంద తరాలకు సరిపడుతుందని భ్రమిస్తాడు. అది ఒట్టి భ్రమ. అతగాడి మరణం తదుపరి ఆ సిరులన్నీ వృధా అయిపోతాయి. బ్రహ్మలు, మంద బుద్ధులు, రోగిష్టివాళ్లు మాత్రమే అతని వంశంలో జన్మిస్తారు. ఒకనాడు భారతదేశంలోని స్వర్ణదేవాలయాలను కొల్లగొట్టిన గజనీమహ్మద్ వారసుల వంశాలు ఈ రోజున అడ్రసులేరు. గతకాలంలో భరతభూమిలోని సిరిసంపదలను ఎందరో విదేశీయులు దోచుకొని దేశాన్ని కొల్లగొట్టారు

కాని ఈనాడు ఆ వ్యక్తుల తాలూకు వంశాలేవి లేవు. అధర్మ మార్గంలో సంపాదించిన సిరిసంపదలు కలకాలం నిలబడవు. ముత్తాతగారు చేసిన పాపాలకు మునిమనుమలు బలిపశువులు అవుతారు.

ఎవరిని ఎలా రక్షించాలి, ఎవరిని ఎలా శిక్షించాలి ఆ పరమేశ్వరునికి తెలుసు. భగవంతుడు 'ప్రేమ' స్వరూపుడు. ఎవరినీ కావాలని శిక్షించడు. రామాయణం, భారతం, గ్రీకుల ఇలియాడ్, బైబిల్ ప్రవచనాలలోను, ఖురాన్ గ్రంథంలోను, జైనుల విశ్వాసంలోను, బుద్ధుని ప్రభోదనలలోను కన్పించేది ఒక్కటే. అదే 'ప్రేమ' తత్వం. మదర్ థెరిస్సా ఈ ప్రేమ తత్వాన్ని ఆచరించి చూపిన దేవత.

ఒకమనిషికి సాటిమనిషిపై సహజంగా ఉండాలిని ఈ 'ప్రేమ' మాయమయిపోయి దీనిస్థానంలోకి "స్వార్థం-మోసం-కేటుం, అత్యాశ-అధర్మం" చోటు ఏర్పరచుకొన్నాయి. కొంతమంది స్వామీజీలు దైవాంశ సంభూతులు. కాని కనీసం సాటిమనిషికి ఏర్పడిన ఒక చిన్న శారీరక రుగ్మతను సయితం వారు తగ్గించలేరు. వీరికి జేలు, జేజేలు. మతంపేరుతో కొంతమంది ఈనాడు చేస్తున్న, ఆచరిస్తున్న అకృత్యాలను మనం రోజూ చూస్తూనే ఉన్నాము. మతం మాటున మనిషి మృగ లక్షణాలు చూస్తున్నాము.

కష్టపడి చదివించిన తల్లిని-తండ్రిని ఈనాడు ఎంతమంది ఆదుకొంటున్నారు. తండ్రికి అనారోగ్యం వస్తే అతనిని అతని కర్మకి విడిచిపెట్టిన దౌర్భాగ్యులు ఎంతోమంది మనకు కన్పిస్తున్నారు. కుటుంబాలకు ఏవిధంగాను ఉపయోగపడకుండా జీవించే దౌర్భాగ్య సంతానం ఎంతోమందిని చూస్తున్నాము. ఎన్నో కబుర్లు చెబుతారు కాని తమతమ కుటుంబాలకు ఏమాత్రం ఉపయోగపడరు. తమను ఉన్నతులను గావించిన తండ్రిని ఏ ఒక్క విషయంలోను ఆదుకోవడం చేతకాని హీనులను మనం చూస్తున్నాము. లేదా తల్లితండ్రులను అనాధ శరణాలయాలలో చేర్పించి భార్య, పిల్లలతో కార్లలో షికారు చేసే కొడుకులను చూస్తున్నాము.

కాని ఒక్కటి నిజం. దైవం తన తీర్పుని చెబుతుంది. ఆ తీర్పుయొక్క శిక్షనుండి ఎవరూ తప్పించుకోలేరు. కాలం పండేంతవరకూ శిక్ష అమలుకాదు. అంతదాకా మనిషి ఎగిరి ఎగిరి గెంతుతూనే ఉంటాడు. ఉసుర్లు-శాపాలు నాన్ సెన్స్ అంతా ఒట్టిదే అని భ్రమించే దౌర్భాగ్యులను కాలం తనదైన శైలిలో శిక్షిస్తుంది.

ఫలాన ఫలాన ఖరీదైన పూజలు, దైవదర్శనాలు లేదా ఖరీదైన వాస్తుని ఏర్పాటు చేసుకొని తనదైన నీచపద్ధతిలో మనిషి కొనసాగుతుంటాడు. అమాయకులను, అభం శుభం తెలియని అమాయకులను హతమార్చి పిశాచ ఆనందాన్ని పొందే పాపాలు వారి చర్యల ఫలితాలను అనుభవించక తప్పదు. పూజలు, హోమాలు, దానాలు, దైవనామస్మరణలేవి వారి వారి పాపాలను తొలగించవు. దైవశిక్షనుండి తప్పించుకోలేరు. ఈ చర్య గడచిన ప్రతీయుగంలోను "కాలం" చేసి చూపించినది.

కాలం యొక్క శక్తిని భగవంతుని యొక్క యుక్తిని గ్రహించని అజ్ఞానులు తమదైనశైలితో జీవనం చేస్తూనే ఉంటారు. కాలం కూడా తనదైనశైలితో సమాధానం చెబుతూనే ఉంటుంది. ఇది ప్రతీ యుగంలోను జరుగుచున్న చర్య.

అన్నెం పుణ్యం ఎరుగని అమాయకులను బాంబుదాడులతో హతమార్చిన పాపం వారికి ఏడు తరాలు ప్రాప్తిస్తుంది. సాటిమనిషి రక్తం త్రాగుతూ వికటాట్టహాసం చేసే భయంకర రాక్షసులు గతయుగాలలోను జన్మించారు. ప్రస్తుత కాలంలోను జన్మించి తమదైన రాక్షస-పిశాచ ఆనందాలు పొందుచున్నారు. ఇది ఉన్నతమైన దైవచర్యమాత్రం కాదు. ఇలాంటి రాక్షసులను ఎలా ఎప్పుడు శిక్షించాలి ఆ దైవానికి తెలుసు.

ప్రతీయుగంలోను అధర్మాన్ని శిక్షించడం, ధర్మాన్ని రక్షించడం అనే నియంత్రణ జరుగుచునే ఉన్నది. దీని కారణంగానే ఈ భూమిపై సామాన్య మానవులు జీవిస్తూ ఉన్నారు.

యతో ధర్మస్య తతో జయః

-

- పి. గిరిరాజు సిద్ధాంతి, పంచాంగ కర్త, పెద్దాపురం.